

BINNENLAND

DR. K. VAN DONGEN †

Op 17 mei j.l. is in zijn woonplaats Driebergen plotseling overleden Dr. K. van Dongen, wetenschappelijk hoofdamtenaar bij de Pharmacologie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. De crematie geschiedde op zijn uitdrukkelijke wens in alle stilte.

Na zijn bevordering in 1916 tot arts was hij gedurende 12 jaren in de algemene praktijk te Soest werkzaam. Ten einde tijd te hebben voor wetenschappelijk werk specialiseerde hij zich te Wenen in de tandheelkunde waarna hij zich in 1933 als mondarts te Driebergen vestigde. In die periode werkte hij twee middagen aan het Pharmacologisch Laboratorium van de universiteit. In 1935 promoveerde hij tot doctor in de geneeskunde op het proefschrift „Het hartwoelen en de beïnvloeding ervan door enige geneesmiddelen”. Ook in latere jaren behielden onregelmatigheden in de hartwerking zijn wetenschappelijke belangstelling.

Na de capitulatie van Japan droeg hij zijn praktijk over en begaf Dr. Van Dongen zich naar Indonesië — zijn geboorteland — om zijn aandeel te nemen bij de dringende voorziening in geneeskundige hulp aldaar. Na zijn terugkomst in 1946 vond hij een werkkring aan het bovengenoemde laboratorium als conservator (thans: wetenschappelijk hoofdamtenaar).

Ingevolge de reorganisatie van het tandheelkundig onderwijs werd hij, mede uit hoofde van zijn vroegere mondheelkundige werkzaamheid, belast met het onderwijs in de geneesmiddelleer aan de tandheelkundige studenten. Zijn colleges werden voor een belangrijk deel gekenmerkt door zijn oude affiniteit tot de stomatologie en vonden bij de studenten steeds een aandachtig gehoor.

In het locale geneeskundige verenigingsleven nam hij bij voortduring actief deel door het vervullen van bestuursfuncties. Daarbij spaarde hij geen persoonlijke moeite om op het welslagen der bijeenkomsten zijn stempel te drukken.

Ook voor de tandartsen was Dr. Van Dongen geen onbekende. Bij verschillende gelegenheden heeft hij voordrachten gehouden over voor de praktijk belangrijke farmacologische onderwerpen, waarbij vooral de locale anaesthetica een belangrijke plaats innamen. Als tragische bijzonderheid moge gelden dat in het vorige nummer van het Tijdschrift nog een bijdrage van zijn hand werd opgenomen, waarvan hij de publicatie niet meer heeft beleefd.

Wie regelmatig met Dr. Van Dongen in aanraking kwam, werd steeds weer getroffen door zijn joviale hulpvaardigheid en de toewijding waarmede hij een eens aanvaarde taak tot uitvoering bracht. Voor deze vormt zijn plotseling verscheiden een pijnlijk verlies.

P. H. Buisman

AANTAL STUDENTEN NOG STEEDS STIJGENDE

maar voor de tandheelkunde dalende

Uit de telling door het Centraal Bureau voor de Statistiek van de aantallen studenten (situatie omstreeks 1 april 1956) blijkt, dat het aantal eerstejaarsstudenten t.o.v. het vorige studiejaar met 8 pCt is toegenomen tot 4840. Relatief steeg vooral de belangstelling voor de studie in de sociale wetenschappen (78 pCt), de aardrijkskunde (70 pCt), de psychologie (34 pCt), de letteren en wijsbegeerte (21 pCt), de technische wetenschappen (21 pCt) en de landbouwkunde (19 pCt).

Hiertegenover vertoonden een daling de faculteiten: godgeleerdheid (—17 pCt), rechtsgeleerdheid (—13 pCt), tandheelkunde (—9 pCt) en economische wetenschappen (—9 pCt).

Het totaal aantal ingeschrevenen nam met 3 pCt toe.

Benoemd:

tot lid van het Provinciaal Utrechts Genootschap voor Kunsten en Wetenschappen: T. J. P o e l s t r a te Bilthoven.

voor het tijdvak van 1 mei tot en met 30 september 1956 tot wetenschappelijk hoofdambtenaar bij de tandheelkunde (afd. orthodontie) aan de rijksuniversiteit te Utrecht: H. J. L. S m e e t s, tandarts, thans hoofdinstructeur.
